

Sygn. akt II K 403/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Brojek

Protokolant sekr. sądowy Marta Zdańkowska

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu dnia 24 lipca 2015 roku sprawy **W. K.**

syna J. i A. z domu N. urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 kwietnia 2015 roku w Ł., województwa (...) jechał jako kierujący rowerem czym nie zastosował się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie sygn. akt II K 557/13 z dnia 25 września 2013 roku zakazującego mu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat

to jest o czyn z art. 244 k.k.

o r z e k a

- oskarżonego W. K. uznaje winnym popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 k.k. z tym, że przyjmuje że naruszył on zakaz prowadzenia pojazdów rowerowych, o którym mowa w wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie o sygn. akt II K 557/13 i na podstawie art. 244 k.k. w związku z art. 37a k.k. i art. 34 § 1 i § 1a pkt 2 k.k. wymierza mu karę roku ograniczenia wolności polegającą na obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu z zastosowaniem systemu dozoru elektronicznego;

- na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego W. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

POUCZENIE

1. W terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia wyroku strona, podmiot określony w art. 416, a gdy ustawa przewiduje doręczenie wyroku, od daty jego doręczenia, strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, także pokrzywdzony / pokrzywdzona, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony, wymienionego podmiotu oraz pokrzywdzonego / pokrzywdzonej od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.

Wniosek powinien zawierać: oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy; oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo; treść wniosku; datę i podpis składającego pismo. Za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu. We wniosku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu / oskarżonej, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego / oskarżonej powinien również wskazywać oskarżonego / oskarżoną,

którego / której dotyczy § 2. Dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w § 1 biegnie od daty doręczenia mu wyroku.

3. 3(art. 119 k.p.k. i art. 422 § 1 i 2 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.).

2. Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom, podmiotowi określonymu w art. 416,a pokrzywdzonemu / pokrzywdzonej od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydanego na posiedzeniu, przysługuje apelacja (art. 444 § 1 k.p.k.).²⁾

3. Termin zawity do wniesienia apelacji wynosi 14 (czternaście) dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem (art. 122 § 2 k.p.k. i art. 445 § 1 k.p.k.).

4. Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 428 § 1 k.p.k.).

5. Oskarżony / oskarżona ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy (art. 6 k.p.k. i art. 83 § 1 k.p.k.), a strona inna niż oskarżony / oskarżona może ustanowić pełnomocnika (art. 87 § 1 k.p.k.). Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego / oskarżoną pozbawionego / pozbawioną wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba (art. 83 § 1 k.p.k.). Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego (art. 446 § 1 k.p.k.).

6. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika wykląda strona, która go ustanowiła (art. 620 k.p.k.).

7. Oskarżony / oskarżona / pokrzywdzony / pokrzywdzona w wypadku wydania na posiedzeniu wyroku warunkowo umarzającego postępowanie / oskarżyciel posiłkowy / oskarżyciel prywatny nieposiadający / nieposiadająca obrońcy / pełnomocnika może złożyć wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika w celu sporządzenia apelacji. Wnioskujący może zostać obciążony kosztami wyznaczenia takiego obrońcy / pełnomocnika (art. 444 § 2 i 3 k.p.k.).

8. Obrońca / pełnomocnik z urzędu wyznaczany jest z listy obrońców / pełnomocników lub jest pozbawiony wolności (art. 81a § 1 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

9. Wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika z urzędu przez sąd, sąd lub referendarz sądowy rozpoznaje niezwłocznie. Jeżeli okoliczności wskazują na konieczność natychmiastowego podjęcia obrony / reprezentacji, przez sąd, sąd lub referendarz sądowy, telefonicznie lub w inny sposób stosownie do okoliczności, powiadamia stronę oraz obrońcę / pełnomocnika o wyznaczeniu obrońcy / pełnomocnika z urzędu (art. 81a § 2 i 3 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

10. Strona może mieć jednocześnie nie więcej niż trzech obrońców albo pełnomocników (art. 77 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

11. Apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku (art. 447 § 1 k.p.k.).
12. Apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych (art. 447 § 2 k.p.k.).
13. Apelację co do środka karnego uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych. Zaskarżyć można również brak rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego (art. 447 § 3 k.p.k.).
14. 3W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4 k.p.k.).
15. Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przypadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5 k.p.k.).
16. Prezes sądu pierwszej instancji odmówi przyjęcia apelacji, jeżeli apelacja zostanie wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).
17. Jeżeli oskarżony / oskarżona jest nieletni / nieletnia lub ubezwłasnowolniony / ubezwłasnowolniona, jego / jej przedstawiciel ustawowy lub osoba, pod której pieczęcią oskarżony / oskarżona pozostaje, może podejmować na jego / jej korzyść wszelkie czynności procesowe, a przede wszystkim wnosić środki zaskarżenia, składać wnioski oraz ustanowić obrońcę (art. 76 k.p.k.).
18. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-17) ³⁾

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później.

- 1) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe
- 2) o ile przepisy nie stanowią inaczej; jeśli przepis stanowi inaczej to należy pouczyć strony stosownie do brzmienia tego przepisu
- 3) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi

II K 403/15

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że złożony wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyrok dotyczy rozstrzygnięcia o karze, zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie niniejsze Sąd ograniczył do poniższego.

Prokurator Rejonowy w Łukowie oskarżył W. K. o popełnienie czynu zabronionego z art. 244 k.k.

Przestępstwo z art. 244 k.k. popełnia ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu (...) prowadzenia pojazdów. Ma ono charakter umyślny, co oznacza, że podmiotową przesłanką odpowiedzialności jest świadomość sprawcy, iż narusza ciążący na nim z mocy orzeczenia sądu zakaz (...). W grę wchodzi obie formy umyślności, zarówno zamiar bezpośredni naruszenia zakazu, jak zamiar ewentualny, gdy sprawca uświadamia sobie możliwość, iż narusza

zakaz (...) i z tym się godzi (tak: A. Marek (w:) Komentarz do art. 244 Kodeksu karnego, t.6, jak również O. Górniok (w:) O. Górniok i in., Komentarz, t. II, s. 317 oraz M. Szewczyk (w:) A. Zoll (red.), Komentarz 2, s. 850).

Podmiotem przestępstwa może być osoba, której orzeczony przez Sąd wcześniej zakaz (...) dotyczy i musi ona mieć świadomość, że orzeczenie to jest prawomocne.

Występek ten zagrożony jest karą do 3 lat pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe oraz przeprowadzone na rozprawie głównej dowody, Sąd stwierdził, że oskarżony w dniu 19 kwietnia 2015 roku w Ł., województwa (...) jechał jako kierujący rowerem, czym nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 25 września 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 557/13 trzyletniego zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych - a nie jak zostało zarzucone przez prokuratora zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (!) - i tak opisanym zachowaniem zrealizował znamiona występkę z art. 244 k.k.

Za popełnione przestępstwo na podstawie art. 244 k.k., korzystając z możliwości przewidzianej w treści przepisu art. 37a k.k. karę roku ograniczenia wolności, polegającą na przewidzianym treścią art. 34 § 1 k.k. i art. 34 § 1a pkt 2 k.k. obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu z zastosowaniem systemu dozoru elektronicznego.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, leżące w granicach cech przypisanych oskarżonemu przestępstwa, a także dotyczące osoby sprawcy i mające znaczenie dla wymiaru kary.

Przede wszystkim wymierzona kara jest karą adekwatną, dolegliwością swoją nie przekraczającą stopnia winy, który nie był niski, gdyż oskarżony działał ze świadomością bezprawności swego czynu, jadąc rowerem mimo orzeczonego wcześniej przez (...) Sąd Rejonowy trzyletniego zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych za czyn z art. 178a § 2 k.k., popełniony w maju 2013 roku; miał przy tym świadomość tego, że zachowanie takie jest zachowaniem karalnym, albowiem w grudniu 2013 roku był karany za przestępstwo z art. 244 k.k. Również stopień społecznej szkodliwości czynu nie był nieznaczny, gdyż oskarżony godził w powagę orzeczenia sądu, który nałożył zakaz, nie respektując go. Jednakże mając na uwadze fakt, że nie jest on osobą notorycznie naruszającą ów zakaz (poprzednie naruszenie miało miejsce ponad półtora roku wstecz), a ponadto - co także nie bez znaczenia biorąc pod uwagę doświadczenia praktyki sądowej w tym zakresie - naruszając ów zakaz nie jechał jako osoba znajdująca się w stanie nietrzeźwości, czy choćby w stanie po użyciu alkoholu, ale był trzeźwy Sąd uznał, że niecelowym byłoby orzekanie wobec niego kary pozbawienia wolności, zaś cele prewencyjne, i to zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej, spełni kara o charakterze wolnościowym, w którym to przekonaniu utwierdziła go postawa oskarżonego na rozprawie i szczerza skrucha, a także zapewnienie, że nie jeździ on już na rowerze; poparte to zostało uzewnętrznioną na rozprawie ogromną obawą, czy nawet histerycznym strachem przed umieszczeniem w zakładzie karnym. Sąd uznał, że kara ograniczenia wolności w wymiarze roku, polegająca na obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu z zastosowaniem systemu dozoru elektronicznego, będzie wystarczającym środkiem represji karnej i elementem oddziaływania wychowawczego na sprawcę. Kara ta jedynie pozornie stanowi niewielki element represji, jednakże uważna lektura i analiza przepisów rozdziału VIIa Kodeksu karnego wykonawczego, dotyczących wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego, a w szczególności oddziału 3, dotyczącego prawa i obowiązków skazanego, prowadzi do przeciwnego zdania i do wniosku, że karę tę w potocznym rozumieniu można uznać za tzw. „areszt domowy”, tak znacząco ograniczający swobodę skazanego, że z całą pewnością jest to ogromna dlań dolegliwość; dość wspomnieć - dla porównania z zasadami wykonywania kary pozbawienia wolności - że skazany W. K. wykonując karę ograniczenia wolności w systemie dozoru elektronicznego i musząc dostosować się do nałożonych nań ograniczeń będzie musiał równocześnie sam zadbać o swą codzienną egzystencję, albowiem jest on osobą samotnie zamieszkującą.

W tym miejscu wypada przytoczyć wydaną wprawdzie pod rządami nieobowiązujących już przepisów, acz w pełni zachowującą aktualność, publikację M. R. „Ustawa o dozorze elektronicznym. Komentarz” z 2010 roku,

opublikowaną przez Wydawnictwo Oficyna, w której analizując charakter dozoru elektronicznego stwierdził on, że: „Przez ograniczenie wolności rozumie się orzeczenie zakazu korzystania z pewnych możliwości, mieszczących się w wolności osobistej lub narzucenie wykonywania pewnych działań, których sama jednostka nie podejmowałaby, przy pozostawieniu do dyspozycji jednostki innych możliwości zawartych w wolności osobistej. Wydaje się to zbieżne z dorobkiem orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w którym odróżnia się pozbawienie wolności od jej ograniczenia, np. pozbawienia prawa do przemieszczania się. (...) Dozór elektroniczny należy raczej rozumieć jako ograniczenie wolności - dozorowany jest wprawdzie ograniczony w opuszczaniu miejsca stałego pobytu, ale zachowuje wolność kontaktowania się z otoczeniem w inny sposób, a także inne swobody składające się na wolność osobistą. Wyznaczane są też godziny dopuszczalnego opuszczenia miejsca dozoru, które - choć w założeniu przeznaczone na realizowanie konkretnych potrzeb dozorowanego - mogą być wykorzystane przez niego w dowolny sposób (oczywiście o ile nie oznacza to naruszania innych warunków dozoru, np. zakazu przebywania w określonych miejscach).” Wszystkie te okoliczności podlegają jednak - zgodnie z brzmieniem art. 43n § 1 pkt 4 k.k.w. - kontroli prezesa sądu lub upoważnionego sędziego, sądowego kuratora zawodowego, podmiotu dozoru i podmiotu prowadzącego centralę monitorowania, którzy mogą żądać wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary i wykonywania nałożonych obowiązków (dotyczy to - jak pokazuje dotychczasowa praktyka - nawet kilkunastominutowych naruszeń wyznaczonych pór przebywania w określonym miejscu) oraz stawiania się na wezwania sędziego i kuratora.

W ocenie Sądu tak orzeczona kara osiągnie w pełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do sprawcy, a równocześnie spełni cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa dając wyraźny przekaz dla potencjalnych sprawców, że zachowania takie spotykają się ze stanowczą reakcją i są karane.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego zwolnił go w całości od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, a wydatkami w sprawie obciążył Skarb Państwa.